

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Sortes magni momenti, non sine necessitate adhibendæ. Et quando ijs,
in selectu personarum, vsus S. Augustinus, quando S. Ignatius Loyola?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

S. Aug. l. 8.
Confess. cap.
12.

confuluntur. Quod D. Augustino factum est, de vitæ statu delibera-
ranti. *Flebam, inquit, amarissima contritione cordis mei: Et ecce au-
dio vocem de vicina domo, cum cantu dicentis, & crebrò repetentis, quasi
pueri, an puella, nescio: Tolle lege, tolle lege.* Ac ne temere videatur,
credidisse ignotæ vocis admonitioni, subiungit: *statimq; mutato
vultu, intentissimus cogitare cepi, vtrumnam solerent pueri, in aliquo
genere ludendi, cantare tale aliquid, nec occurrebat omnino, audivisse me
vssiam.* Eant, qui sorte consultoria se ipsos fallunt, & quarant,
quam prætexere possint excusationem suæ leuitati; cum D. Au-
gustinus, ne clarè quidem monenti voci statim voluerit fidem ad-
hibere; quia & imaginatio potest decipi, & vox ab alio etiam ad
aures acciderè, immo ab Alastore etiam fingi. Qua de causa cau-
tela opus est, præsertim mulierculis, & simplicibus, quibus omnis
phantasia reuelatio videtur, alioqui ad sortes & sortilegia pronis.
Si tamen vel vox est prudenter examinata, vel instinctus bene ex-
ploratus, si spiritus probatus, num ex Deo sit; & potius, si con-
stet de reuelatione, ad hoc genus sortiendæ diuinæ voluntatis ex-
citante, nequaquam ei est reluctandum. Discretio autem spiri-
tuum, est peculiare donum Dei, nec penes vnumquemque. Qua-
re, ne, in eiusmodi negotijs, illusionibus, se quis exponat peri-
tiores debet consulere, & finem æquè ac internam lucem spectare,
maximè que personam illam, cui reuelatio est facta. Qua de re le-
gendus est Delrius lib. 4. disq. c. 1. q. 3. sect. 1. 2. & 3.

VI.

D. Antonin.
3. p. sum. hi-
stor. tit. 24.
§. 7. D. Bo-
nauentur. in
vita S. Fran-
cisc. cap. 13.

Hoc pacto, carptim & obiter D. Antoninus, plenè D. Bo-
nauentura narrat, S. Franciscum sorte vsum. *Immissum est eius men-
ti, ait, per diuinum oraculum, quòd, in apertione libri Evangelici, aperi-
retur ei à Christo, quòd Deo, in ipso, & de ipso, maximè foret acceptum.
Oratione itaq; cum multa deuotione, præmissa, sacrum Evangeliorum
librum de altari sumtum, in SS. Trinitatis nomine aperiri fecit, per socij
virum utiq; Deo deuotum & sanctum. Sanè, cum, in trina libri apertione,
semper Passio Domini occurreret, intellexit vir Deo plenus, quòd, sicut
Christum fuerat imitatus in actionibus vite, sic conformis ei esse deberet
in afflictionibus & doloribus Passionis, antequam ex hoc mundo transiret.
Optima utique fors fuit, quæ docuit, non vlcis inimicos, sed di-
ligere; non sectari delicias, sed, cum Christo, & pro Christo, cru-
cem ferre.*

VII.

Pro quarti huius documenti cautela, rectè monent non-
nulli, sortes è fortuita libri apertione, aut alio quopiam simili signo,
non

nō petendas esse, nisi, in graui necessitate, quis ad id compellatur, vt ad terminandam grauem litem, vel ad anceps consilium diiudicandum. In quam rem citant D. Augustinum, qui, *Si inter Dei ministros sit disceptatio, quis eorum, persecutionis tempore, maneat, ne fuga fiat omnium, & qui eorum fugiant, ne morte eorum deseratur Ecclesia: si cui abundaret aliquid, quod oporteret dari eis, qui non haberent, nec duobus dari posset, neuter verò alium vel negligentia, vel urgente necessitate, superaret; tum fortitionem fieri posse censet.* Qua etiam S. Ignatium nostrum vsus, tradit Iacobus Damianus noster, in Synopsi primi seculi Soc. Iesv. Postquam enim Hieronymi Domenico salutaria Panormi instituta Siciliae Prorex omnia sanxit edito: primitijs adeò felicibus allectus ad vberiores, per Collegij molitionem, fructus, animam intendit. Illi condendo petijt operas ipse; misit autem Ignatius duodenas, Natalem Hispanum, Frusium Gallum, Camisium Belgam, Benedictum Palmium Italum, aliòsq, si non gente, Prouincijs saltem inter se diuersos. Vna assimilauerat Obedientia perfectissima ratio. Nam Ignatius iusserat omnes Romane domus Socios (sex erant supra triginta) triduo secum expendere, utrò quisq, magis inclinaret: Permanere in Vrbe, an in Sicilia ire? Huc, aut illi ministerio addici. Tñ inclinationem suam scripto expressam tradere. Præstituta die, rescripsere omnes. Nullo se magis propendere. Globus in tabula positus, & omnem adaequè in partem pendens, certius in scopum mittitur. Sic è Socys indiscretè ad omnia promptis, duodecim in Siciliam destinantur. Hæc ille. Sed hoc genus fortiendi pertinet ad sextum documentum.

Addit Beda secundam conditionem, vt videlicet eiusmodi sortes, debita cum reuerentia, & precibus ad Deum fuis, adhibeantur. Has duas condiciones statuit Delrius, non separatim sumptas, sed coniunctim intelligendas, adeò vt simul & materiae necessitas, & recursus ad Deum requiratur. Circumspectè & exemplis Sanctorum conuenienter. Nec Patres alteram conditionem excludunt, cum alteram tantum exprimunt. Clara sunt passim exempla. 1. Seruus Abrahamæ in Mesopotamiam ad quærendam vxorem Isaac missus, vbi ad urbem Nachor peruenit, sorte vsurus, sic precatus est: *Domine Deus domini mei Abraham, occurre, obsecro, mihi hodie, & fac misericordiam cum domino meo Abraham.* Ecce ego sto, prope fontem aque, & filia habitatorum huius ciuitatis egredientur ad hauriendam aquam. Igitur puella, cui ego dixero: *Inclina hydriam tuam, vt bibam: & illa responderit: Bibe, quin & Camelis da-*

Xx 3

bo po.

S. Augustin.
Epist. 180 ad
Honorat. Et
lib. 1. de do-
ctrin. Chri-
stian. c. 28.

Iacob. Da-
mian. lib. 1.
cap. 10. An-
no 1546.

VIII.

Mart. Delr.
lib. 4. Dispo-
sit. Magicar.
cap. 2. q. 7.
sect. 3.

Geh. 24. 12.